

Tuần Báo Vô Vi

3 tháng 9 năm 2023

Số 671

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Hành pháp để làm gì?
- 2) Quy nguyên thiên giác là sao?
- 3) Minh tâm kiến tánh là sao?
- 4) Tri giác là sao?
- 5) Quý tướng Trời bằng cách nào?
- 6) Thanh cao là sao?
- 7) Quy tâm thức là sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) San Diego 09-12-2005 6:20 AM Hỏi: <i>Hành pháp để làm gì?</i> Đáp: Thừa hành pháp để tạo một thói quen tốt. Kệ: Thực hành chánh pháp để tập quen Khai triển chơn tâm tự thức hồn Quy đạo tình đời không luyến tiếc Quý thương Trời Phật tiến rất nhanh.	2) San Diego 10-12-2005 Hỏi: <i>Quy nguyên thiền giác là sao?</i> Đáp: Thừa quy nguyên thiền giác là phải hội tụ trung tâm bộ đầu và hướng tâm về trung tâm sanh lực cần khôn vũ trụ thì luồng điện quân bình sẽ hội tụ. Kệ: Điện lực quân bình thanh hội tụ Trì tâm tu luyện sẽ giải mù Quy nguyên thiền giác tâm bình thản Học hỏi vô cùng hành tự sáng.
3) San Diego 11-12-2005 9:00 AM Hỏi: <i>Minh tâm kiến tánh là sao?</i> Đáp: Thừa minh tâm kiến tánh là tự thấy mình. Kệ: Thấy mình hiểu tánh mà tự tu Khai tâm chẳng còn khờ ngu Thực hành chơn giác an du hồn Quy nguyên thiền giác tự tâm tu.	4) San Diego 12-12-2005 9:25 AM Hỏi: <i>Tri giác là sao?</i> Đáp: Thừa tri giác là tự hiểu. Kệ: Tự hiểu tâm minh trí phân minh Quý tưởng Trời cao tự phân lời Cảm minh Trời Phật tự thanh thoi Đời là tạm cảnh quý tưởng Trời.
5) San Diego 13-12-2005 9:40 AM Hỏi: <i>Quý tưởng Trời bằng cách nào?</i> Đáp: Thừa quý tưởng Trời bằng hướng thượng. Kệ: Hướng tâm thanh nhẹ tự về Trời Thực hành chánh giác tự thanh thoi Cảm thức chơn tâm hướng về Trời Quy y Phật pháp cùng chung tiến.	6) San Diego 14-12-2005 9:55 AM Hỏi: <i>Thanh cao là sao?</i> Đáp: Thừa thanh cao là vượt mức. Kệ: Tâm linh vận chuyển quy tâm thức Giải tỏa phiền ưu tự bước vào Đời nay tạm cảnh không giờ tiến Thực hành giải phiền tự sống yên.
7) San Diego 15-12-2005 10:00 AM Hỏi: <i>Quy tâm thức là sao?</i> Đáp: Thừa quy tâm thức là tự hiểu. Kệ: Quy tâm thức tự minh đạo pháp Hành thông giải quyết tự phải làm Quý tưởng Trời cao bớt tham lam Thành tâm tu luyện tự sống an.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 29

Ngộ nhận thiêng liêng bị phỉnh hoài
Tu không chơn chánh chuyển thành sai
Từ đời qua đạo không sao giác
Ngộ pháp thực hành được dịp may.

Dịp may tự sửa đêm ngày
Tiến trong đà tiến đổi thay thể tình
Vun bồi sáng suốt tâm linh
Bình tâm đón nhận chơn tình Trời ban
Hào quang sáng suốt phản quang
Mở màn tâm đạo chuyển sang hợp thời
Minh tâm phân xét lý lời
Chánh tà khai diễn tại đời tạm sanh
Chuyên tâm luyện đạo thực hành
Giúp cho nhen loại chơn thành giúp nhau
Chẳng còn suy tính cầu nhàu
Của Trời chung hưởng dồi trau sửa mình
Tâm an thanh nhẹ đẹp xinh
Minh tình chơn giác tâm linh hợp hòa
Tiến lên hóa giải gần xa
Thuận hòa đời đạo phân qua thể tình
Thực hành càng rõ càng minh
Chính ta phải sửa nổi tình Trời ban
Chẳng còn lý luận hoang mang
Mở đàng tự tiến khai đàng tự đi
Lý thời giao cảm nhớ ghi
Thực thi chánh pháp tâm thì thanh an.

Montreal, ngày 26-7-1980

“Ngộ nhận thiêng liêng bị phỉnh hoài”: Người tu không chịu sửa mình, cứ nghe đầu này hay, đầu kia hay, đầu nọ hay rồi cuộc mình là người bị phỉnh trước hết. Con ma cũng có thể nói chuyện ông Phật, con quỷ cũng có thể nói chuyện Chúa. Nếu mình không sáng suốt, không biết nắm được pháp môn tự sửa để tiến thì luôn luôn mình bị phỉnh. Nghe cơ nào cũng hay, chuyện nào giảng cũng hay, chuyện nào cũng đúng, nhưng mà thực chất của nó

ở tần số đó hay là không? Chưa mở huệ làm sao thấy được? Cho nên, ở đời ta đặt ra phải tu sửa để phát huệ, cho thấy rõ mỗi tầng lớp để tiến hóa. Cái thấy quan trọng nhất là thấy mình, mình hiểu mình càng nhiều càng tốt. Mục đích tu là mình hiểu mình sẽ hiểu tất cả. Người phàm, tánh nóng muốn mau được học thêm ba chữ thì coi này, coi kia rồi nói chuyện lý siêu. Chỗ này gom một chút, chỗ kia gom một chút rồi tạo ra lý. Nói thấy, chứ thiệt ra căn bản chưa có hành sự, chưa thấy rõ, chưa phát huệ, chưa có nhận xét được nguyên lai sẵn có của chính mình thành ra càng dễ làm hơn nữa, càng dễ kẹt hơn nữa! Thấy mình tu hoài mà sao lại thua vị thiêng liêng giảng trần xuống nói hay như thế đó. Nhưng nó là con ma con quỷ mình không biết, mình thiếu huệ, thiếu sáng suốt bị làm bởi chỗ đó. Cho nên chúng ta là con người bằng xương bằng thịt phải thực hành để khai triển trí tuệ. Như pháp của chúng ta đây, càng ngày các bạn càng thực hiện càng đánh đổ sự mê tín. Càng đánh đổ được sự mê tín càng mang lại sự sáng suốt cho chính mình. Không còn sự mê tín nữa, sửa mình để tiến.

Các phương pháp, các động tác đều là khứ trực lưu thanh. Giữ phần thanh để vun bồi sự sáng suốt và để thấy rõ sự sai trái của chính mình. Quở phạt mình, sửa mình thay vì hành trách người khác thì phương pháp tu đây nó rõ rệt như ban ngày. Thực hành để tiến chứ không phải ỷ lại, nhờ nhập xác, nhờ hộ độ, nhờ cả Chúa nhập xác, nhờ Thượng Đế nhập xác, nhờ Phật nhập xác. Cái đó là điên cuồng đâu phải tu. Còn tu, chúng ta phải phát triển để đi tới. Đặt vấn đề xuất hồn để tiến tới. Ngoài thể xác này chúng ta còn có hồn thì chúng ta phải đi đến nơi, giảng thể học hỏi trong chu trình tiến hóa. Phải tận nhân lực, tri thiên mạng. Sửa hết tất cả những cơ cấu sai trái của mình mới hòa hợp được thiên không mà tiến tới.

“Tu không chơn chánh chuyển thành sai”: Tu không chơn chánh, lấy lý này, lý nọ vá víu vô, nói thét rồi chuyển thành sai. Không chịu thực hành để

xét những cái gì sẵn có của chính mình rồi đâm ra mê tín. Đầu này nói hay, đầu kia nói hay, rốt cuộc mình chưa hay. Tại sao mình có cơ hội sửa cho mình sáng suốt để hiểu mình, tại sao không sửa, lại đâm ra mê tín?

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên (còn tiếp)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cụ bà NGUYỄN NGỌC ÁNH – là thân mẫu của bạn đạo Nguyễn Lê Hữu Hạnh thuộc Hội Ái Hữu Vô Vi Đức Quốc. Sinh năm 1932, từ trần lúc 9 giờ sáng ngày 27 tháng 08 năm 2023 *(nhằm ngày 12 tháng 07 năm Quý Mão)* tại Rạch Sỏi *(Kiên Giang, Việt Nam)*. Hưởng thọ 91 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.
Chân thành cảm ơn quý bạn đạo.

Hội Ái Hữu Vô Vi Đức Quốc kính báo.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 6 tháng 9 năm 1969

Cửu trùng hạ giáng tiên đồng mạng
Sắc thái đổi thay đen trắng vàng
Thức trí cùng chung sanh lão tử
Chán đời qua đạo quyết tâm sang.

Căn cơ duyên có đàng hoàng
Trăm người như một tự sàng sẩy nhau
Chán đời qua đạo trước sau
Quyết tu sớm đoạt đạo màu mới thôi
Trăng kia trông đứng trông ngồi
Trông cho thế giới linh hồi viếng thăm
Ngoài trăng lấm cỏi hợp tâm
Cảnh Tiên tươi đẹp ngấm ngấm giao du
Minh minh yếu yếu công phu
Càng ngày càng rõ tự tu tiến lần
Diễn quang thanh trước hợp phân
Xa gần thấu đoạt đặc ân Phật Trời
Vía hồn vui hưởng chẳng rời
Âm Dương tương hội mở lời nhủ khuyên
Tiền căn phân tán giao liên
Hợp chung bản thể nối liền không hay
Thành tâm tu Phật gặp may
Nay đà tương hội ngày ngày yên vui
Đánh tan tham hận bụi nguôi
Tu trong khốn cảnh chẳng lui tiến lần
Trung Thu sắp đến hợp phân
Bạn vui thắng cảnh đặc ân Phật Trời
Trăng rằm sẽ tỏ hết lời
Chúc cho các bạn vui nơi cỏi trần.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả: Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

102. CHUYỆN NGƯỜI BÁN RAU (Tiền Thân Pannika)

Người đáng che chở ta...,

Câu chuyện này, khi trú tại Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về một cư sĩ bán rau trái. Nghe nói, có một cư sĩ trú ở Xá Vệ, buôn các loại củ và lá, các loại bí, bầu v.v... để nuôi sống; cư sĩ ấy có một người con gái xinh đẹp, tín thành, đầy đủ chánh hạnh giới đức, biết tàm, biết quý, nhưng luôn luôn có nụ cười trên mặt.

Khi các gia đình môn đấng hộ đối đến xin hỏi cưới nàng, người cư sĩ suy nghĩ: “Con gái của ta cần phải gả chồng. Nhưng nó có tật hay cười. Khi một đứa con gái đứng đắn đưa đến một gia đình khác có tật hay cười là một cái nhục cho bố mẹ. Ta phải tìm hiểu nó có phải là người con gái tốt nét hay không.”

Một hôm, cư sĩ bảo người con gái đem giỏ theo, đi vào rừng để hái lá trong rừng. Rồi để thử nàng, cư sĩ cầm tay nàng, nói những lời kín đáo tỏ tình như muốn phạm lỗi, nàng liền bật khóc và than:

- Thừa cha thân, làm vậy không tốt, giống như lửa hiện ra từ nước. Chớ làm vậy.

- Nay con thân, chỉ vì cha muốn thử con, nên cha mới cầm tay con. Con hãy nói lên. Nay con vẫn là đứa con gái có đức hạnh.

- Từ trước đến nay con chưa nhìn người đàn ông nào với lòng tham ái!

Người cha an ủi con gái, dắt về nhà, tổ chức tiệc cưới và đưa con gái về nhà chồng. Rồi người cư sĩ ấy quyết định đi đánh lễ bậc Đạo Sư, đem theo hương, vòng hoa v.v... Ông đến Kỳ Viên, đánh lễ bậc Đạo Sư, cúng dường rồi ngồi xuống một bên. Khi được hỏi vì sao lâu nay không thấy đến, người cư sĩ ấy thuật câu chuyện cho Thế Tôn rõ. Bậc Đạo Sư nói:

- Nay cư sĩ, thiếu nữ này từ lâu đã sống có chánh hạnh, có giới đức. Không phải chỉ nay, ông mới thử nó. Chính trong quá khứ, ông cũng đã thử rồi.

(còn tiếp)

